

‘Ik vind het belangrijk dat we onze maatschappelijke verantwoordelijkheid nemen’

Pouya Zarchin vluchtte vanuit Iran naar Nederland. Via het UAF, een stichting die hoogopgeleide vluchtelingen ondersteunt bij studie en werk, kwam hij terecht bij adviesbureau JBR in Zeist. Daar leerde hij als trainee de Nederlandse zakenwereld kennen. ‘Je mag hier je baas gewoon bij zijn voornaam aanspreken.’

Hij had hem graag bij het bedrijf willen houden, vertelt *Ronald van Rijn*, managing partner van adviesbureau JBR, over zijn voormalige trainee *Pouya Zarchin*. Maar ja, Zarchin is ‘weggekaapt’ door Deloitte, waar hij als business analist aan de slag gaat voor de afdeling Enterprise Architecture. De 29-jarige Zarchin kijkt bijna schuldbevestigd als hij vertelt over deze carrièrestap. Van Rijn stelt hem gerust: ‘Ik begrijp het volkomen. Bij een grote club als Deloitte krijg je meer kansen om in internationale teams te werken. Alle nuances kennen van de Nederlandse taal is dan minder belangrijk.’

De joviale toon van het gesprek tekent de goede verstandhouding tussen de twee. Ze leerden elkaar kennen via het UAF, een stichting die hoogopgeleide vluchtelingen ondersteunt bij studie en werk. Van Rijn: ‘Wij sponsoren het UAF al een aantal jaar. Dat doen we onder meer als hoofdsponsor van het nieuwjaarsconcert van Lions Club Bussum. Als hoofdsponsor droegen wij het UAF aan als goed doel. Omdat we meer wilden doen dan alleen financieel bijdragen, hebben we het UAF gevraagd of we een traineeship kunnen aanbieden. Het UAF heeft ons toen aan diverse kandidaten voorgesteld. Pouya sprong eruit, hij voldeed volledig aan ons profiel.’

Talenwonder

Zarchin vluchtte in 2011 op zijn 22e met zijn familie naar Nederland, vanuit Iran. Zijn vader was in eigen land politiek ac-

tivist en lid van een verboden oppositiepartij. Nadat hij gearresteerd dreigde te worden, besloot het gezin het land te ontvluchten. Daardoor moest Zarchin zijn studie industrial engineering in Teheran afbreken. Eenmaal in Nederland, was hij vastberaden om de draad van zijn leven weer op te pakken. ‘Ik wilde geen uitkering, maar zo snel mogelijk Nederlands leren. De eerste maanden in het AZC was er geen mogelijkheid om te beginnen met een taalcursus. Toen heb ik zelf boeken geregeld en ben ik zoveel mogelijk contact gaan zoeken met de buitenwereld.’

Het Nederlands kreeg talenwonder Zarchin (hij spreekt acht talen, waaronder moedertaal Farsi, Turks, Arabisch en Azerbeidzjaans) snel onder de knie. Hij deed een bachelor communicatiewetenschap aan de Vrije Universiteit en een MBA aan de Universiteit van Amsterdam. Via het COA (Centraal Orgaan opvang asielzoekers) kwam hij in contact met het UAF. Zarchin: ‘Hun intake-interview is bijna nog strenger dan dat van de IND. Gelukkig kwam ik in aanmerking voor ondersteuning. Het UAF is er niet in de eerste plaats voor financiële steun; zij helpen vooral bij het leggen van contacten en door je te begeleiden bij studie en werk. Ik werkte tijdens mijn studie al in deeltijd bij Berenschot toen ik de vacature zag voor een UAF-traineeship van een half jaar bij JBR. Ik heb meteen gereageerd. Ik wil graag de internationale consultancy in en deze traineeship bood mij een goede start.’

Energiesector

Voor JBR was Zarchin een aanwinst, vertelt Van Rijn: ‘Hij is niet alleen bijzonder ambitieus, maar hij heeft ook kennis van de energiesector in Iran. Dat is een waardevolle combinatie van eigenschappen. De energiesector in Iran is op dit moment een erg interessant thema.’

Een van de eerste projecten die Zarchin bij JBR op zich nam, was het organiseren van een rondetafelbijeenkomst over dit onderwerp. Van Rijn: ‘Pouya zei: “Je gaat toch niet iemand inhuren om over Iran te vertellen? Dat doe ik zelf.” Dat getuigde van veel zelfvertrouwen. Tijdens de bijeenkomst hield hij een gedegen economisch en geopolitiek verhaal. Dat opende bij ons echt vensters. We wisten natuurlijk wel dat Iran een grote en moderne energiesector heeft, maar dat er daar ook een enorme renewable-beweging is waar miljarden in omgaan, dat was nieuws. Uit de bijeenkomst zijn enkele aanzetten tot nieuwe projecten gekomen.’

Bredere kijk

Zarchins traineeship was ook op andere manieren waardevol voor JBR, vertelt Van Rijn: ‘Ik vind het belangrijk dat we als bedrijf onze maatschappelijke verantwoordelijkheid nemen en dat onze medewerkers een bredere kijk op de wereld krijgen. In het begin voelt het misschien even ongemakkelijk, zo’n man met een staartje uit Iran. Maar doordat hij zulke serieuze projecten aandroeg, werd hij van een vluchteling-trainee al heel snel

Ronald van Rijn

Pouya Zarchin

‘Het UAF is er niet in de eerste plaats voor financiële steun; zij helpen vooral bij het leggen van contacten en door je te begeleiden bij studie en werk’

een gewone collega. Aan de lunchtafel hadden we hele interessante gesprekken over vluchtelingenpolitiek. Door daar met Zarchin over te spreken krijg je een heel ander beeld dan wanneer je alleen de discussies volgt in de media. Dankzij Zarchin zijn we veel meer betrokken geraakt bij dit onderwerp.’

Zarchin noemt zijn keuze voor JBR ‘de beste beslissing ooit’. Behalve de ronde-

tafelbijeenkomst, werkte hij als junior constant aan meerdere projecten. ‘Ik heb hier de basis van het consultancy-vak geleerd en een fantastisch netwerk opgebouwd. En ik leerde hoe het eraan toe gaat in de Nederlandse zakenwereld. Dat je je baas gewoon Ronald kunt noemen, bijvoorbeeld. Als je in Iran je baas bij de voornaam aanspreekt, is dat meteen het einde van je carrière.’

‘We hebben elkaars verwachtingen overtroffen,’ besluit Van Rijn. ‘Het is zeker de bedoeling om dit voort te zetten. We blijven het UAF steunen en zijn alweer op zoek naar een nieuwe trainee. Ik denk dat het goed is voor de sfeer in ons bedrijf. We zijn niet alleen op de wereld om geld te verdienen.’

Meer informatie www.uaf.nl